

Część Urzędowa.

ROZKAZ DZIENNY.

w Kwaterze Głównej d. 19 sierpnia 1831
na Czystem

Postępują na wyższe stopnie.

Stosownie do Postanowienia Rządu Narodowego.

z dnia 30 Lipca r. b.

Kwatermistrz Jenerałny woyska, Jeneral Brygady Prądzyński Ignacy, na Jenerała dywizji.

W kwatermistrzostwie jeneralnem, Podpułkownik Klemensowski Marcin, na Pułkownika.

Adjutant Naczelnego Wodza, Kapitan Proszynski Prot, na Maiora, z przeznaczeniem na Szefa Sztabu Korpusu Jenerala Dywizji Umińskiego.

Do batalionu artylleryi, z bateryi i lekkiej artylleryi konney, wachmistrz Tomaszewski Leon. — z Bateryi 2 lekkiej artylleryi konney, Podofficer Rembeliński Ludwik. z Bateryi 3 lekkiej artylleryi konney, Podofficer Duchowski Daniel. — z Bateryi 4 lekkiej artylleryi konney, Wachmistrz Łukaszewski Antoni. — z Kompanii 2 pozycyjnej artylleryi pieszej, Podofficer Szulczewski Karol. — z Kompanii 3 pozycyjnej artylleryi pieszej, Podofficer Chelmiński Franciszek. — z Kompanii 5 pozycyjnej artylleryi pieszej, Podofficer Wierciński Antoni. — z Kompanii 1 lekkiej artylleryi pieszej, Podofficer Mazurkiewicz Tomasz. — z Kompanii 4 lekkiej artylleryi pieszej, Podofficer Wojeński Antoni, wszyscy na Podporuczników licząc od dnia 2 Maja r. b.

W batalionie Saperów: Maior Solkiewicz Szymon, na Podpułkownika. — Kapitan 2 klasy Rembertowicz Karol, na Kapitana 1 klasy. — Podporucznik Borchard Julian, na Porucznika, ostatni jako odkommenderowany do pułku 23 piechoty liniowej, wraca do batalionu.

Do pułku grenadyerów: z pułku 4 strzelców pieszych, Podporucznik Kowalski Adam, na Porucznika.

W pułku 5 piechoty liniowej, Porucznicy: Kowalski Franciszek, Gierasinski Ignacy, i Witkowski Jan na Kapitanów. — Podporucznicy: Biaczynski Kasper, Tymieniecki Antoni Kwatermistrz pułkowy, Gresser Antoni i Daszkiewi z Ludwik, na Poruczników, z liczeniem starszeństwa od dnia 30 Lipca r. b. — Podchorąży Ziemięcki Jan i Podofficer Bulharowski Wilhelm, na Podporuczników.

W pułku 6 piechoty liniowej, Podporucznik Dekuciński Stanisław na Porucznika,

z zachowaniem starszeństwa od dnia 13 Czerwca r. b.

W pułku 10 piechoty liniowej, Podofficer Kłossowski Władysław, na Podporucznika.

Do pułku 11 piechoty liniowej: z tegoż pułku, Porucznik Łabęcki Julian na Kapitana. — Podporucznicy: Wołucki Dionizy i Dąbrowski Stanisław, na Poruczników. — z pułku 5 piechoty liniowej, Kapitan Płachecki Jan, na Maiora, ostatni z zachowaniem starszeństwa od dnia 28 Lipca r. b.

W pułku 12 piechoty liniowej, Podporucznicy: Proszkowski Piotr, Gawarecki Wilhelm, Choynowski Benedykt, Ducki Józef, Łoniewski Franciszek, Pacholkiwicz Ignacy, Sołdecki Floryan i Bogucki Piotr, na Poruczników, licząc od dnia 10 Sierpnia r. b.

Do pułku 13 piechoty liniowej, z pułku grenadyerów, Podofficer Dąbkowski Józef, na Podporucznika.

Do pułku 14 piechoty liniowej, z pułku 5 piechoty liniowej, Kapitan Solarski Ignacy, na Maiora, z zachowaniem starszeństwa od dnia 28 Lipca r. b.

Do pułku 16 piechoty liniowej, z pułku 2 piechoty liniowej, Porucznicy: Ostaszewski Michał, Liszewski Ignacy i z pułku 4 piechoty liniowej, Porucznik Rayszel Ludwik, na Kapitanów, z liczeniem starszeństwa od dnia 30 Lipca r. b.

W pułku 20 piechoty liniowej, Sierżant starszy Chądzyński Kaetan na Podporucznika.

W pułku 23 piechoty liniowej, Podporucznik Łobkowski Praxyd na Porucznika, z zachowaniem starszeństwa od dnia 30 Lipca r. b.

Do pułku 1 strzelców pieszych z pułku 2 piechoty liniowej, Kapitan Łyszkiewicz Walenty, na Maiora, z zachowaniem starszeństwa od dnia 28 Lipca r. b.

W pułku 5 strzelców pieszych, Podporucznik Sumiński Antoni, na Porucznika i Podofficer Horodyński Władysław, na Podporucznika, ostatni z policzeniem starszeństwa od dnia 21 Stycznia r. b.

W batalionach marszowych 2 dywizji piechoty, w pułku 4 strzelców pieszych, Podofficer Zieliński Romuald, na Podporucznika.

W pułku 1 strzelców konnych, Kapitan Wiłczyński Michał, na Maiora, Porucznik Potkański Leon, na Kapitana.

W pułku 5 strzelców konnych, Maior Turno Zygmunt, na Podpułkownika, z zachowaniem starszeństwa od dnia 14 Lipca r. b.

Z pułku 4 strzelców konnych, Maior Borodzie Józef na Podpułkownika, z przeznaczeniem na Dowódcę pułku 6 ułanów.

Z pułku 3 ułanów, Maior Czyżewicz Józef, na Podpułkownika, z przeznaczeniem do Pułku jazdy poznańskiej.

Dowódca pułku 10 ułanów, Podpułkownik Wierzbicki Antoni, na Pułkownika. — W tymże pułku, Maior Podhorodeński Leon, na Pułkownika.

W pułku 2 ułanów, Podchorąży Krukowiecki Faustyn, na Podporucznika, z przeznaczeniem na adiutanta polowego przy Boku Jenerala piechoty Hr. Krukowieckiego, Prezesa Rządu Narodowego, z liczeniem starszeństwa w tymże pułku.

Dowódca pułku jazdy Poznańskiej, Podpułkownik Brzeżański Augustyn, na Pułkownika.

W pułku 1 jazdy Krakowskiej, Podporucznik Wąsowicz Józef, na Porucznika, z zachowaniem starszeństwa od dnia 19 Lutego r. b. i z pułku 4 strzelców konnych, Porucznik Szweykowski Adolf, na Kapitana.

W pułku 1 mazurów, Porucznicy: Chobryński Józef, Kielczewski Karol, Klichowski Jakób i Juszkowski Jan, na Kapitanów. Podporucznicy: Lesiewski Franciszek, Czyżewski Józef, Otocki Szymon, Konopnicki Wawrzyniec, Krzyżanowski Piotr i Szwartz Józef, na Poruczników.

Z pułku jazdy Sandomierskiej, Podofficer Redich Dionizy, na Podporucznika, z przeznaczeniem na Dowódcę pociągu przy pułku 5 ułanów.

Wchodzą w służbę i umieszczeni zostają:

W pułku 10 piechoty liniowej, Kołaczowski Józef, w stopniu Podporucznika.

W pułku 5 ułanów, Subański Izidor, w stopniu Podporucznika bez płacy.

Umieszczeni zostają.

W korpusie artylleryi, urzędnik górnictwa, Pollini Roman, w stopniu Podporucznika, z przeznaczeniem do kompanii rzemieślniczej.

W pułku 7 strzelców pieszych, Borichevich Józef i Urzędnik Komisji Rządowej Woyny, Amszyński Ludwik, oba w stopniu Podporuczników.

W pułku 1 strzelców konnych, byli adiutanci polowi przy Jenerale Dywizji Umińskim, Podporucznicy: Zakrzewski Konstanty i Rembowski Lucyan, w tychże stopniach, bez płacy, dopóki w komplet nie wyjdą.

Wracają do służby i umieszczeni zostają.

W pułku 4 ułanów, były Podporucznik Dunaiewski Antoni, w stopniu Porucznika i Podporucznik Mikułowski Tytus.

Przeznaczeni zostają.

Na adiutantów przy Jenerale piechoty Hr. Krukowieckim, Prezesie Rządu Narodowego, Pułkownik Łagowski i z Sztabu Głównego, Kapitan Försetr Karol.

Na Adjutanta, z Kwatermistrzostwa Jeneralnego, Podporucznik Lessel Stanisław.

Przeniesieni zostają.

Do batalionu saperów, z pułku grenadyerów Podporucznik Hasford Rudolf.

Do pułku 9 piechoty liniowej, z pułku 7 piechoty liniowej, Porucznik Baierski Józef.

Do pułku 1 strzelców pieszych, z legii Litewsko-Ruskiej, Podporucznik Szlesinger Szczepan.

Do pułku 9 strzelców pieszych, z strzelców podlaskich, Podporucznik Polański, Ludwik.

Do pułku 13 ułanów, z pułku 4 piechoty liniowej, Kapitan Janowicz Karol i z pułku 10 ułanów, Podporucznicy: Czeczolt Adam i Ziemięcki Alfons.

Potwierdzone zostaje przeniesienie z pułku jazdy Lubelskiej, do pułku 2 ułanów, przez Jenerała Dywizji Dwernickiego udzielone, Podporucznikowi Załęskiemu Alexandrowi.

Ma sobie przyznany stopień Podporucznika.

W pułku 9 piechoty liniowej, Mączyński Józef, licząc od dnia 1 Lutego r. b.

Wracają do Pułku.

Z korpusu partyzantów, do pułku 4 piechoty liniowej, Kapitan Dziewicz Karper. Do pułku 5 piechoty liniowej, Kapitan Czarnecki Antoni.

Odkommenderowani zostają.

Do sztabu Gubernatora Miasta Stołecznego Warszawy, z pułku 7 ułanów, Podporucznik Grabowski Xawery i z pułku jazdy Augustowskiej, Podporucznik Miłaszewicz Stasław.

Umieszczeni zostają w kousprsie Inwalidów i Weteranów.

W korpusie Weteranów, z pułku 3 ułanów, Kapitan Niwiński Bernard.

Oddany zostaje do dyspozycji Kommissji Rządowej Wojny.

Z pułku 10 ułanów, Podporucznik Ciemniowski Kwiryn.

Otrzymują żądane dymissye dla stałości zdrowia.

W pułku 11 piechoty liniowej, Kapitan Snarski Władysław.

W pułku 3 strzelców pieszych, Porucznik Karsznicki Ignacy.

W pułku 22 piechoty liniowej, Podporucznik Rembieliński Michał, z pozwoleniem noszenia mundur.

W pułku 1 jazdy Mazurów, Kapitan Sztemborski Józef.

W pułku 2 jazdy Krakowskiej, Maior Remiszewski Ambroży.

W pułku jazdy Augustowskiej, Podpułkownik Kochanowski Franciszek.

dla interesów familiynych

W pułku 1 jazdy Sandomierskiej, Podporucznik Rychłowski August.

W pułku 2 jazdy Krakowskiej, Porucznicy: Dąbrowski Jan i Górski.

Udzielają dymissyą rozkazem dziennym z d. 1 b. m. uważać należy za niebyłą, po udowodnieniu niemożności stawienia się w pułku, Podporucznikowi Leniewskiemu Michałowi z pułku 16 piechoty liniowej.

Wykreślony zostaje z kontrol.

Na przedstawienie Jenerała dowódcy dywizji, za oddalenie się z placu bitwy, z pułku 16 piechoty liniowej, Podporucznik Woynarowski Józef.

Prostuią się omyłki.

W Rozkazie Dziennym z d. 8 lipca r. b. ozdobiony krzyżem srebrnym, z pułku 8 strzel-

ców konnych, Podofficer Delanewicz Walenty, nazywa się rzeczywiście Delasiewicz.

W Rozkazie Dziennym z d. 7 sierpnia r. b. mający sobie przyznany stopień Podporucznika, od d. 21 maja r. b. Kamiński Józef, ma rzeczywiście imię Tomasz.

Naczelnny Wódz

Sił Zbroynęj Narodowej

(podp.) Henryk Dembiński.

Za zgodność z oryginałem

Pod-Szef Sztabu Głównego

Jenerał Brygady

(podp.) Lewiński.

ROZKAZ DZIENNY.

w Kwaterze Głównej d. 22 sierpnia 1831 r.
w Koszykach

Żołnierze!

Powołany przez Prezesa Rządu Narodowego do przewodniczenia wam, odzywam się do was z otwartością staremu żołnierzowi właściwą. Nie będę wam powtarzał wszystkich zalet, iakimi się wojsko Polskie odznacza; ale znając miłość Ojczyzny, która was ożywia, godniejszem i wasi siebie znajduję, wspomnieć wam o tem, co nam jeszcze do życzenia pozostaje, aby wam dać sposobność usunięcia niełaskowości, któreby nam przyganiać można.

Nie sama tylko waleczność i karność, dobrego cechuje żołnierza. Jesteśmy jeszcze Obywatelami. Pamiętajmy, że najwyższym obowiązkiem naszym jest, ile możności, przynosić ulgę współobywatelom, których tak mocno już dotknęły klęski, od każdej wojny nieodłączne. Dla tego, nie mogę dosyć zachęcać was, do szanowania wszelkiego rodzaju własności: niechaj to tylko, na potrzeby wojska używanem będzie, co przełożeni, za mające być użytem wskaza; a w wyborze tych przedmiotów, niechaj konieczność tylko przewodniczy.

Żołnierze, waleczni w boju, bądźcie wytrwali na trudy wojenne: duch porządku, ufność w świętości sprawy naszej, niech wam ciągle towarzyszy; a wydziemy zwycięzko z tej krwawej walki.

Co do mnie, przywykły słuchać rozkazów, nauczyłem się iak rozkazywać potrzeba. Znaidziecie mnie zawsze na drodze honoru i niebezpieczeństwa. Życie moje do Ojczyzny należy: miło mi będzie, gdy honor tego będzie wymagał, na czele waszem ponieść ie krajowi w ofierze.

Zastępca Naczelnego Wódza

Sił Zbroynęj Narodowej

Jenerał Dywizji

(podpis.) MAŁACHOWSKI.

Za zgodność z oryginałem

Pod Szef Sztabu Głównego

Jenerał Brygady

Lewiński.

Rada Muncypalna Miasta Stołecznego Warszawy.

Ma zaszczyt podać do wiadomości publicznej postanowienie Rządu Narodowego trojskiego o dobro mieszkańców stolicy następującey osnowy:

w Warszawie dnia 23 Sierpnia 1831 r.

RAZD NARODOWY.

Przychylnie do przedstawień Rady Muncypalnej z dnia 24 z. m. i 21 b. m. Rząd Narodowy postanowił:

1. Aby na czas oblężenia miasta Warszawy Rady Muncypalnej od osobistej służby Gwardyi Narodowej uwolnieni byli.

2. Aby stosownie do wniosków Rady Muncypalnej, oprócz służby wewnętrznej i służby z Radców Muncypalnych zewnętrzna do czuwania nad urzędnikami i officyalistami Cyркуłowemi, nad porządkiem, ściśtem przestrzeganiem przepisów tacy mięsa i chleba i t. p. urządzoną była.

3. Aby w przypadku dostrzeżonej opieszałości lub złych chęci w Urzędnikach i Officyalistach Rada Muncypalna za porozumieniem się z Prezydentem nie tylko takowych do uwolnienia niezwłocznie przedstawiała, ale nadto po ukaraniu odsyłała do Gubernatora miasta, któremu stosownie w tej mierze Rząd wydał polecenie.

4. Dla nadania zewnętrznej oznaki Radcom Muncypalnym i Prezydentowi Miasta, Rząd Narodowy zezwala aby Radcy Muncypalni nosili szarfy z lewego ramienia zawieszane, koloru karmazynowego z białym. Prezes Rady podobną szarfę z frendzlami złotemi a Prezydent szarfę karmazynową z frendzlami srebrnemi z lewego ramienia zawieszoną. Gdyby dla tem sprężyszego działania potrzeba było przybrać obywateli do czynności po cyrkulach, obywatele ci mieć będą przewiązaną rękę szarfą w kolorach dla Radców Muncypalnych przepisaną.

Z resztą, Rząd Narodowy spodziewa się po znanem obywatelstwie Rady Muncypalnej, iż wszelkich ze swej strony dołoży starań, aby nie tylko urzędnicy i officyalisci mieyscy ściśle wykonywali rozkazy, ale nadto, aby porządek, spokojność i bezpieczeństwo własności i osób, w niczem nie naruszone były. W czem Rada Muncypalna wraz z Prezydentem wszelką znajdzie u Gubernatora miasta pomoc, któremu Rząd stosownie w tej mierze wydał polecenie.

(podp.) Niemoiowski. Z. P.

Radca Sekretarz Jlny Rządu

(podp.) A. Plichta.

Wypis z protokołu posiedzenia Prezesa w Radzie Ministrów odbytego na dniu 22 sierpnia 1831 r.

13. Przez wzgląd na ważność obowiązków w chwili obecnej Radców Muncypalnych JW. Prezes na przedstawienie Rady Muncypalnej, postanowił tychże Radców od iakiego bądź rodzaju służby czynnej w Gwardyi Narodowej przez czas trwania oblężenia Warszawy uwolnić:

Zgodno z protokulem

Radca Sekretarz Jlny Rządu

(podp.) A. Plichta.

Obywatele i mieszkańcy stolicy! dobro powszechne, bezpieczeństwo wasze, porządek i spokojność w mieście, zależą od waszej pomocy Radcom Muncypalnym, którzy poświęcając się nieodstępnie ważnym na nich włożonym obowiązkom, przez wasze współdziałanie zdołają im zadosyć uczynić, donosić im o wszystkich wypadkach, któreby wymagały zarządzenia ze strony władz krajowych. Udaycie się do nich o pomoc we wszystkim, co tylko w ich jest attrubucyach; chciejcie się stosoować do rozporządzeń, iakich wykonania dla dobra publicznego przez gorliwość obywatelską przestrzegać będą. Dla wiadomości wymieniają się Radcy którzy głównie w cyrkulach właściwych przyięli obowiązek pilnowania służby zewnętrznej.

W cyrkule I Fontanna Nro 1869 i Jasiński Nro 49, w cyrkule II Czekierski Nro 1853 i Jan Kanty Wołowski Nro 448, w cyrkule III

Wojewódzki Nro 2356 i Brzeziński Nro 2217, w cyrkule IV Kińak Nro 701 Woliński Nro 554 i Kurtz Nro 760, w cyrkule V Szubert Ogród Botaniczny, Gąsiewski Nro 1104 Podbielski 978f9, w cyrkule VI Normark Nro 1294, Franciszek Wołowski Nro 1275, w cyrkule VII Chinowski Nro 2816, Wrzosek Nro 1077 lit. B. i Zaborowski Nro 476.

W Warszawie d. 24 sierpnia 1831 r.

Prezes
Osiński.

Radca pióro trzymający
A. Podbielski.

*Vice-Prezydent Miasta Stołecznego
Warszawy.*

W skutek postanowień Rządu podaję do publicznej wiadomości, iż od dnia dzisiejszego rogatki Czerniakowskie i Jerozolimskie będą zupełnie zamknięte. Inne iak dawniej pozostaną otwarte; wszelako i przez te nie wolno nikomu przybywać do Warszawy, bez biletu wydanego przez sztab główny, lub Jenerała od służby, ani też oddalić się z Warszawy bez biletu Vice-Gubernatora lub szefa iego sztabu. Każdy ktoby wbrew tym rozporządzeniom postępował, uważany będzie tak, iak gdyby usiłował porozumieć się z nieprzyjacielem.

W Warszawie dnia 27 Sierpnia 1831 roku.

Bronikowski.

S. Ołowski.

*Dyrekcya Główna Towarzystwa Kredytowego
Ziemskiego.*

Podaję niniejszem do wiadomości, iż stosownie do przepisów Prawa Seymowego o Towarzystwie Kredytowym Ziemskim w art. 188, tudzież postanowienia Rady Administracyjney Królestwa z dnia 4 Lipca 1827 r. w dniu 15 Września r. b. odbędzie się tu w Warszawie ogólne zebranie właścicieli listów zastawnych, celem wybrania Prezesa i dwóch członków do komitetu właścicieli listów zastawnych, na miejsce wysłanych z urzędowania. — Dom w którym zebranie się na wybory nastąpi, wskazanym będzie biletami wniościa, o których niżej mowa.

Każdy z właścicieli listów zastawnych, którymby w myśl art. 189 ustawy Seymowej o Towarzystwie Kredytowym Ziemskim służyło prawo głosowania na zebraniu ogólnem, w dniach 10, 11 i 12 a naydalej 14 zgłosić się winien po uzyskanie biletu wniościa do lokalu Dyrekcyi Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego przy ulicy Sto-Jerskiej Nr. 1778 w godzinach od 9 z rana aż do 1 z południa i złożyć:

1. Świadcstwo Rady Obywatelskiej lub inny dowód, że jest zapisany do księgi Obywatelskiej.

2. Okazać listy zastawne i podać wykaz podpisany własnoręcznie, obeymujący ich numera litery i summy, tudzież wymienienie imienia, nazwiska i zamieszkania swego.

Członki Dyrekcyi Głównej do wydania biletu wniościa delegowani, po przekonaniu się iż zgłaszający się ma prawo głosowania na zebraniu, wydadzą onemu bilet wniościa z wyrażeniem ilości kresiek, zatrzymując wykaz listów zastawnych, a same listy onemu zwrócą.

Wreszcie, porządek wewnętrzny tak względem postępowania w czasie wyborów iak i przedmioty do załatwienia, zostaną przez przewodniczącego temuż zebraniu Ministra Przy-

chodów i Skarbu na zgromadzeniu ogłoszone.

W Warszawie dnia 25 Sierpnia 1831 r.

(1 raz) Prezes,
(podp.) Cieszkowski.
Pisarz,
J. Drewnowski.

POZEW EDYKTALNY.

RZĄD NARODOWY.

Królestwa Polskiego.

Wszem w obec i każdemu komu o tem wiedzieć należy wiadomo czyni, iż Trybunał Handlowy Województwa Mazowieckiego w imieniu iego wydał wyrok osnowy następującej:

Obecni
Pigłosiewicz v. Prezes
Emie } Sędziowie
Maiewski. }
(pod.) Pigłosiewicz V. P.
Królikowski Pisarz.

Działo się w Warszawie w domu pod nr. 476 lit. A stojącym, na sessyi Tryb. Handlowego Wdztwa Mazowieckiego we Wtorek d. 23 Sierpnia 1831 r.

*Trybunał Handlowy Województwa
Mazowieckiego.*

Rozwiązując wniosek Sędziego Kommissarza massy upadłości Dominika Markowskiego o wyznaczenie nowego terminu ostatecznego pod prekluzją do likwidacyi i weryfikacyi wierzytelności dla wierzycieli, którzy będąc wezwanemi, pretensyy swych niesprawdzili i niestawili się, pod dniem 8 m. i r. b. uczyniony, zważywszy iż wniosek ten zasada się na przepisie art. 75 księgi III kodexu handlowego, Trybunał przeto termin ostateczny do likwidowania i sprawdzenia pretensyi w massie upadłości Dominika Markowskiego tak dla niestawiających, iako i niesprawdzających zalikwidowanych wierzytelności, a w protokule Sędziego Kommissarza z dnia 3 b. m. wymienionych wierzycieli, iako to: domu handlowego A. Epstein et Lewi, Zygmunta Teitelbaum, Alexandra Krause, Jana Kaczorowskiego, Franciszka Weisa; domu handlowego Passehl et comp. w Sztetynie, — domu handlowego Lade et Dresel w Geisenheim, domu handlowego P. A. Mumm Giesler et comp. w Reims, domu handlowego P. F. Laussot w Beaune, Moszka Eliasza Koernera, Wasilewskiego i Sommera, Rzętkowskiego et comp. Gottlieba et Weis, Marcina Grabowskiego, Massy upadłości Karola Gołonskiego i Michała Madayki oraz dla wszystkich innych nieznanych, dwumiesięczny, poczynając od d. 1 Września r. b. pod prekluzją wyznacza. — Mocą niniejszego wyroku, którego umieszczenie w gazetach krajowych w stosunku artykułu 76 l. c syndykom tymczasowym poleca.

(podp.) Pigłosiewicz v. Prezes.
Królikowski Pisarz.

Zalecając i rozkazując wszystkim Komornikom od którychby się tego domagano, aby wyrok niniejszy wyekkwowali, Prokuratorom tak ieneralnemu iako i przy Trybunałach Cywilnych pierwszej instancyi, aby tego dopilnowali. Wszystkim komendantom i urzędnikom siły zbrojney, aby dodali pomocy wojskowej, gdy o to do nich prawna zaydzie rekwizycja.

Zgodność wyciągu tego z wyrokiem oryginalnym na papierze bez stępla napisanym świadczą.

Królikowski Pisarz.

Syndycy tymczasowi massy upadłości Dominika Markowskiego podaję wyrok powyższy

do pism publicznych, zawiadamiają zarazem wszystkich wierzycieli, którzy się dotąd niezalikwidowali i niesprawdzili, iż w ciągu dwumiesięcznego czusu tymże wyrokiem określonego wyznaczone są termina stałe na 15 i 29 Września 13 i 27 Października a ostatni na 2 Listopada r. b. zawsze o godzinie 4 z południa w miejscu posiedzeń Trybunału Handlowego Wdztwa Mazowieckiego, będącem w domu pod Nr. 476 lit. A.

W Warszawie dnia 25 Sierpnia 1831 r.

Aug. Ferd. Galle. Kaz. Wilhelm.

LICYTACYE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE

Podpisany Reient ogłasza, iż na mocy rezolucyi JW. Prezesa Trybunału Cywilnego Województwa Mazowieckiego w myśl art. 946 K. P. S. wydanej, sprzedane zostaną przez publiczną licytacyą więcey daiaćemu, ruchomości do pozostałości po Szymonie Kwiecińskim należące, iako to: srebra stołowe, meble i sprzęty gospodarskie, pościel, bielizna, garderoba, szkło, faians, porcelana, koń, wozy, chomonta, drzewo opałowe, wapno i t. p. a to za gotowe pieniądze meodstępnie płacić się mające; sprzedaż takowa zacznie się w dniu 30 m. i r. bieżących o godzinie 9 z rana w domu przy ulicy Browarney Nr. 2722 i w dni następne wciąż kontynuowaną będzie.

W Warszawie dnia 24 Sierpnia 1831 roku.

(2 raz) Walenty Skorochód Maiewski Reient.

Cześć Nieurzędowa.

P O L S K A

z Warszawy 28 Sierpnia.

— Znany Xawery Dambrowski, którego Rossyanie ustanowili Naczelnikiem Rządu w Województwach przez siebie zajętych, dopuszcza się ogromnych zdzierstw i nadużyć. Każdy prawie obywatel zniewolony okupić mu się; ieżeli chce spokojnie siedzieć na wsi, to musi opłacić się za świadectwo swego sprawowania się i za kartę obronną; ieżeli zaś nie jest w dobrach, to mu ie sekwestruie, stosownie do ukazu. Gdy zaś ten ukaz jest w wyrazach ogólnych, i nie przewidział szczegółowych przypadków, przeto Dambrowski korzysta i w takich razach: Obywatel mający kilka wiosek a ieszcze od siebie odległych, nie może się wszędzie razem znajdować; gdzie go więc nie ma, tam Dambrowski, trzymając się ukazu, sekwestruie dobra, bo z nich właściciel wyjechał, i dopiero za potężnem łapowem przedstawia Feldmarszałkowi, iż należałoby te dobra uwolnić od sekwestru. — Z przeszłego życia tego P. Dambrowskiego można się było spodziewać, że nowy iego urząd stanie się obfitem dla niego źródłem dochodów; przeszłe czyny iego niegodziwe, są czasem dosyć ciekawe, udzielimy ich więc czytelnikom.

— Pułkownik Bem, Dowódzca artylleryi czynney, mianowany został Jenerałem.

— Niechętni się bawią puszczeniem rozmaitych baiek: przytoczymy z nich niektóre. — Jenerał Ramorino został odwołany za to, że przedstawił iż reszty pułku Kaliszanow nie może użyć do boiu, i prosi o inną iadę; jest to bayka i Jenerał Ramorino wcale nie jest odwołany. — Ogłoszono znowu iakoby Prezes Rządumiął oświadczyć, iż za dni 14 nie

będzie wojska rosyjskiego na tym brzegu Wisły, — i to miała być odpowiedź dla Paskiewicza, który za dni 14 chciał wziąć Warszawę. Tak gruba faularda już sama w sobie zawiera powód iey niewierzenia; prócz tego, Prezes Rządu w zbyt trudnym położeniu objął ster sprawy naszej, by chciał słowami a nie czynami Rosyan pokonywać, a gdyby i widział pewność tak spieszego skończenia walki, toby się z tem pewno nie dał głośno słyszeć. — W końcu, są jeszcze i tacy, co chcą ślepo wierzyć w oświadczenie Paskiewicza, i naznaczać termin 16 września na wniószenie Rosyan do Warszawy; na ich nieznaomość stanu rzeczy, ślepotę i tchórzostwo nie ma ratunku.

— O godzinie 10 rano dnia wczorajszego, oddział Gwardyi Narodowej konnej, pod dowództwem doświadczonego i walecznego dawnego wojska kapitana *Skwarczyńskiego*, wypędził z Wilanowa patrol kozacki, posunął się naprzód, aż do piechoty nieprzyjacielskiej.

— Wczoraj teraźniejszy drożyzny, lud ubogi będzie miał zasiłek w Zupie Rumfordkiej, którą jak słysząc, ma dostarczać Urząd Muncypalny w Towarzystwie Dobroczyńności. Ma być codziennie rozdanych 1000 porcy.

— Różne choroby w wojsku naszym znacznie ustały, codzień wychodzą do swych pułków uzdrowieni żołnierze, nawet wielu już dźwiga broń z takich, którzy byli niebezpiecznie ranieni pod Grochowem i Ostrołęką.

— *Posiedzenia Sejmowe* — Na wczorajszym posiedzeniu Izby połączonych wybrano w miejsce Bona Niemoiowskiego, powołanego na Zastępcę Prezesa Rządu, Teofila Morawskiego członkiem komitetu obrony miasta Warszawy.

Następnie Minister Sprawiedliwości Kasztelan *Lewiński*, wprowadzając umieszczony poniżej projekt do prawa, przemówił następującemi słowy.

„Zabierając w tym przybytku obrad narodowych po raz pierwszy, w charakterze urzędnika władzy wykonawczej, głos mój, niech mi się godzi, przed materią dotyczącą się projektu do prawa, przemówić słów kilka o wydziale, któremu mam przewodniczyć.

Wydział sprawiedliwości za Carów rosyjskich był widocznie zaniedbany i upośledzony, środek ten ułatwiał drogę do wszelkich nadużyć władz administracyjnych, podnosił despotyzm i dopomagał niestaszowaniu dla praw istniejących. Zasady prawa służyły jedynie za wskazówkę w sporach cywilnych między prywatnemi osobami, i w niektórych materjach przeciwko skarbowi publicznemu; Rząd w stosunku do okoliczności stanowił sam prawa, dogadujące iego woli, dogadujące despotycznym rozkazom Naczelnego Wodza.

Wbrew art. 18 i 19 ustawy konstytucyjnej, napełniano bez wpływu sądów więzienia; wbrew art. 21 konstytucyi, stawiano oskarżonych przed komitet śledczy, a nie przed sądem właściwym; wbrew art. 152 konstytucyi, sprawę o zbrodnię Stanu sądził sąd wojskowy. Z obrazą art. 25 konstytucyi, osądzeni przez Sąd Sejmowy *Krzyżanowski* i *Matewski* uwięzieni zostali z krain; z obrazą art. 16 zaprowadzono cenzurę, ścieśniającą wolność druku; z obrazą art. 26 i 27 konstytucyi, zabierano bez wyroków własność prywatną na rozszerzenie dróg publicznych, również bez wyroków sądowych samowładnie w stolicy i po miasteczkach rozbiegano policyjnie całe domy, ścinano je do połowy dla sprostowa-

wania ulicy. Nikt się nie opierał, nie opierali się po sobie idący Ministrowie Sprawiedliwości. Minister Sprawiedliwości jest najgłówniejszym stróżem karty konstytucyjnej; wszakże na Naczelnika tego wydziału, leżało się Rząd zeszły powoływać znawców prawa.

Pracowano pozornie z wielkim kosztem dla skarbu nad udoskonaleniem prawa, praca ta owocu nie wydała. Lat 15 czasu nie wystarczyło do zaprowadzenia sądownictwa konstytucyjnego; kodex karny napełniony przepisami niestosownymi dla kraju naszego. Instrukcja spraw kryminalnych odbywa się dotąd wedle procedur pruskiej i austriackiej. Smutne pozostaie nam wspomnienie wytrącenia z prawa instytucyi urzędników stanu cywilnego i z nią połączonych stosunków, tak ścisły związek z cywilizacją narodów mającej.

Konstytucya dotąd obowiązująca, ustanawiając Sąd Najwyższy instancji ostatecznej sądu, obaliła w tej hierarchii systematyczności konstytucyjnych, która zmierza do zapobieżenia wszelkiej arbitralności. Konstytucya ogranicza władzę królewską, stawia pod kontrolą wszystkie władze, a Sądowi Najwyższemu nadała charakter despotyczny i moc bez dalszej kontroli stanowienia.

Wyobrażenia nowsze w dwóch tylko instancjach wymiaru sprawiedliwości szukają, a sąd kassacyjny jest najwyższym dozorcą, przestrzegającym obrazu prawa. Sąd kassacyjny nie sądzi, lecz naprowadza sędziów, jeżeli ci źle zrozumieli, lub niewłaściwie ocenili przepisy prawa, na drogę lepszego zglebienia ustaw krajowych i na drogę jednolitego w całym kraju postępowania, od czego bezpieczeństwo własności i osób, a zatem pomyślność kraju zawisła. Sąd kassacyjny nie sądzi, tem samem nie jest absolutnym panem wymiaru sprawiedliwości, jedynie tylko stanowi najwyższą kontrolę nad sędziami i tę konieczną rękojmią, że Sędziowie nadużywać nie mogą władzy im nadanej.

Wszystkie te niedokładności na drogę lepszą naprowadzić, powinnością jest Ministra Sprawiedliwości; czyli jednak w teraźniejszych okolicznościach, udoskonaleniem praw i instytucyi zatrudnić można Sejm, światło wasze rozpoznać.

Walka z bawieniem, niepodległości oyczyzny naszej, zajmuje wszystkie umysły, dla tego celu poświęcamy życie i majątki, nawet na chwilę, jeżeli to świętej sprawie dopomaga, wszystkie swobody i wolność osobistą.

Rada Stanu od 29 Listopada r. z. nie istnieje, a przedmioty nader ważne iey rozstrzygnięciu poruczone, dziewięć miesięcy niezadowolone spoczywają. — Utworzenie Rady Stanu, oznaczenie iey attrybucyi od przyszłej ułożyć się mającej konstytucyi zawisło, dzisiejszy wszakże czas wojenny, niedozwala nam ieszcze nad temi kardynalnymi swobodami Narodowych prawami deliberować, ale interessa przez dawną Radę Stanu załatwiane nie powinny być dla tych przyczyn wstrzymywane. Projekt do prawa wniesiony zaradza tej potrzebie, ustanawiając oddzielną do tych przedmiotów delegacyę. Delegacya ta ma być złożoną z urzędników wyższych sądowych i administracyjnych, którzy obok właściwych zatrudnień i tym obowiązkom zadosyć uczynić zdołają, a tak i skarb ochronionym będzie od wydatku.

Wybór osób Prezesowi Rządu w Radzie Ministrów pozostawiony, a to z tej zasady, iż wyraźne ich oznaczenie, mogłoby pociągnąć za sobą trudności w wykonaniu uchwały Sejmowej.

Usprowadzenie szczegółów projektu zachowując sobie na przypadek, jeżeli dyskusya okaże tego potrzebe.

Projekt jest następujący:

Izba Senatorska i Izba Poselska.

Zważywszy że podług artykułu 73 ustawy konstytucyjnej Królestwa Polskiego, do czynności Rady Stanu należy stanowienie względem oddania pod sąd urzędników administracyjnych, przez Króla mianowanych, za przestępstwa na urządzie, rozpoznawanie sporów iurisdikcyjnych, tudzież podług postanowienia królewskiego z dnia 30 Marca (4 Kwietnia) 1817 r. w związku z postanowieniem Namiestnika z dnia 20 Lutego 1816 i 26 Listopada 1822 r. rozstrzyganie sporów o allewacye, że po zawieszeniu przez art. 3 uchwały sejmowej z dnia 29 Stycznia r. b. w swej mocy rozdziału 3 Tytułu III ustawy konstytucyjnej, Rada Stanu czynną być przestała, a przedmioty wyżej wspomniane są tego rodzaju, że rozstrzygnięcie ich zwoleć ulegać nie powinno, w celu przeto załatwienia takowych, na przedstawienie Rządu Narodowego i po wysłuchaniu Komisysów Sejmowych, uchwalili i uchwalają co następuje:

Art. 1. Attrybucya Rady Stanu co do rozpoznawania i stanowienia.

1. Względem oddawania pod sąd urzędników administracyjnych przez Rząd mianowanych za przestępstwa w urządzie, wyjąwszy tych co są Sądowi Sejmowemu ulegli.

2. Względem sporów iurisdikcyjnych w sprawach iuristich nie podpadających.

3. Sporów dotyczących się zażądanej allewacyi, porucza się, do czasu uorganizowania na nowo Rady Stanu, oddzielnej delegacyi z siedmiu członków składającej się z delegatów, których Prezes Rządu Narodowego w Radzie Ministrów z urzędników wyższych sądowych i administracyjnych zamianuje, przydanym iey zostanie Sekretarz główny.

Art. 2. Wyznaczy również Prezes Rządu Narodowego w Radzie Ministrów, w myśl Statutu organizacyjnego Rady Stanu Komisya z jednego Radey Stanu i czterech Referendarzy złożoną, która zajmować się będzie przygotowaniem czyli Instrukcyą przedmiotów delegacyi do rozstrzygnięcia poruczonych.

Art. 3. Delegacya i Komisya Instrukcyjna stosować się będzie do prawideł dla Rady Stanu w przedmiotach tego rozdziału przepisanych.

Art. 4. Wykonanie niniejszej uchwały poleca się Rządowi Narodowemu.

Wskutek dyskusyi projekt ten został odesłany do komisyy Sejmowych, celem usunięcia niektórych spostrzeżonych niełaskowości, tudzież aby przy rozbiórce iego w komisjach, Członkowie Senatu mieli udział.

W końcu miano odczytać raport Dep. Sejmowej wskutek uchwały z dnia 9 b. m. do obozu wysłanej, co z powodu nieobecności referenta raportu, odłożone zostało do Wtorku.

Złożone do łaski następujące projekty:

1. Stanisława Hr. Wórcella Pośta powiatu Rowieńskiego: aby wyięci zostali z pod opieki prawa i za zdrayców ogłoszeni wszyscy Polacy w wojsku moskiewskiem służyący, którzy w przeciągu miesiąca szeregowych tych nieopuszczą.

2. Alexandra Margrabi Wielopolskiego Pośta Grodzieńskiego: aby nominacye na urzędy wydawane przez Prezesa Rządu, były kontrasygnowane przez Ministrów.

Posiedzenie odroczone do Wtorku na godzinę 10 z rana.

— (*Nadest.*) — Zbyt wcześnie, bo po skończonym dopiero 28 roku życia, zmarła w dniu 24 b. m. Ludwika z Brzozowskich *Poptowska*. Kto znał iey życie, iey cnoty, godnie oceni stratę jaką ponieśli iey przyjaciele; jaką ponieśli ci, którym w ukryciu światłością dobrodziejstwa. Pokój iey popiołom! pamięć iey zawsze będzie drogą przyjaźni.

E. D.

Wydawca A. T. Chłędowski.